

го съдре додгдѣ бжде жиѣ, зашо повѣна цвѣтъ-жѣтъ преди да цѣфне; Защо-то потопи въ злополѣчїе-то єдно кипевінно существо, илъ защо-то развали и отрѣве благополѣчїе-то на єдинѣ цѣлѣ кѣф; єдна таквама погрѣшка є по страшна на разумный-жѣтъ оть оу-бийство-то, и оть крѣбѣ-тѣ.

’Бестѣстvenny-тѣ безчѣнїя-та на єдно беззаконно схожденїе не сж по мѣлко тѣжки. Никога не смѣ оу-вѣренни чи ще мѣжемъ да отвѣгнемъ малафрѣнца-та (Фрѣнга-та), зашо нѣщо не може да ны опаѣ, нито нѣкое достойнство, нито младость-тѣ, нито вѣнка-шино-то ни здравїе. За чѣденїе нѣщо є чи оть какъ са разпрѣсна таѣ болесть на всѣкладѣ, вижда имъ са като єдно лѣгко нѣщо, и го иматъ како-то чи є єстѣстvenno теченїе. Но ако помыслимъ по длавѣко, ще видимъ чи є оть наї голѣми-тѣ наказанїя-та на че-ловѣчество-то. Оть наї напрѣдъ забира да погубва со-ставленїе-то на тѣло-то ии, и го докарва на таквама степень, щото ако са слѹчи да не сѹире, пада мѣ не-бѣ-то на бѣстѣ-тѣ илъ исх-жѣтъ мѣ, и го докарва на такѣво состоѧнїе, щото є длїженъ презъ всичкий-жѣтъ си животъ да хдѣ и да кава на сїчки тѣ человѣ-цы що є прабилъ, и на какво состоѧнїе са намѣрва. Оть дрѹгж странж нѣмамы никакво оузвѣренїе, ако смѣ са извѣрѣли совсѣмъ оть таѣ болесть като зѣ-хмы цѣрове-тѣ. Таѣ болесть има єдно свойство да стоя скрыта въ тѣло-то въ неопределѣленно врѣме, щото може нѣкой си да сѣка чи са є извѣрѣлъ, безъ да са є извѣрѣлъ. Оть товѣ са познаба чи є мнѣго лѣ-